

omhandlede, fra alle Sider erkjendes for at trænge til en tidsvarende Ordning, ikke endnu synes at være kommen en Løsning væsentlig nærmere. Efterat Færgereierne have viist sig uwillige til at overtage en passende Del af Udgiften ved en Forbebring af Færgeløbet, der dog vilde komme dem selv til Gode; endog have troet da tilbøieligt at kunne frigjøre sig for Vedligeholdelsespligten, maa Udvalget ganske tiltræde Amtsraadets Løfte, ved Lov at lade de paagjældende Privilegier afløse. Ved en Expropriationsforretning vil man da paa tilfredsstillende Maade faae det Spørgsmaal besvaret, hvormeget disse Privilegier overhovedet ere værd, naar Privilegiehavernes Forpligtelse til at holde Færgesænet i forsvarlig Stand tages med i Beregningen. Forøvrigt erkjender man, at de paagjældende Egne have et billigt Krav paa snarest muligt at se dette Forhold tilfredsstillende ordnet, og finder det rigtigt, at Statskassen forholdsvis tager en lignende Andel i dette Færgeløbs Istandsættelse, som tidligere i Ordningen af Færgforholdene ved Sallingfund og Bilsfund. Naar det ses at være stillet i Udfigt at paaligne Beboerne paa Møen forlods en Del af Udgifterne, er det ikke Udvalget bekendt, at der tidligere findes Exempler paa en saadan Fremgangsmaade. Ved Loven af 21de Januar 1871 var der saa lidt Tale om at paaligne Beboerne paa Mors nogen saadan forlods Andel af Udgifterne til Ordningen af de tvende Færgeløb; at de tværtimod ved Loven bleve fritagne for den af dem hidtil ydede Sundforsagift.

I Overensstemmelse hermed har man under 26de Januar o. A. tilskrevet Indenrigsministeren med Opfordring til at forelægge et Lovforslag om dette Anliggende, hvorefter Ministeren i Skrivelse af 4de Februar har meddelt:

„at Ministeriet, som udtalt i Skrivelse til Udvalget af 31te Decbr. f. A., vel er villigt til at yde sin Medvirkning til, at der tilveiebringes Løophjælp til ved Expropriation at erhverve de paagjældende Færgerettigheder med Tilbehør, men at en saadan Lov dog formentlig kun bør søges udvirket, for saa vidt Amtsraadet, hvis Sag det ifølge Færgeloven af 21de Marts 1874 nærmest maa være at tage Ordningen af dette Forhold i sin Haand, maatte ønske det. Man har imidlertid endnu ikke fra Amtsraadet modtaget nogen Begjæring herom.

Foraa vidt Udvalget derhos har antydet, at Reglerne i Loven af 21de Januar 1871 om Færgforholdene ved Sallingfund og Bilsfund kunde lægges til Grund ved Udarbejdelsen af et Lovforslag om det heromhandlede Anliggende, skal man tillade sig at henlede Opmærksomheden paa, at Forholdet ved ovennævnte Lov er ordnet saaledes, at Færgerettigheden med Tilbehør, efter at være bleven exproprieret, er bleven Statskassens Eiendom, ligesom Statskassen har deltaget ogsaa i Udgifterne ved Færgerprivilegiets Aflysning, medens det derimod for Kallehave og Koster Færgesteders Vedkommende følger af Færgeloven af 21de Marts 1874, at Færgerettigheden med Tilbehør maa erhverves fra Amtskommunen, og at Indtægten ved Færgeriets Drift maa tilfalde denne. Som Følge heraf egne de i Loven af 21de Januar 1871 indeholdte Regler sig ikke til at gjøres anvendelige ved Ordningen af Færgforholdene ved Koster og Kallehave“.

Udvalget kan ikke erkjende, at Loven af 21de Marts 1874 kan være nogen Hindring for dette Spørgsmaals Ordning ved Lov.

176) Udvalget har udbædt sig en Meddelelse om, hvor stort et Beløb af Centralkomiteens Midler der er kommet Sydsjællers tilgode, og hvorledes dette er fordelt, samt hvor stor Byrden pr. Ld. Hartkorn bliver for Beboerne i Anledning af de der opførte Diger, og om Ministeriet agter i Overensstemmelse med tidligere Forhandlinger at foreslaa en Bevilling til Rettelse af disse Byrder.

Derpaa har Indenrigsministeren ved Skrivelse af 18de Januar 1876 meddelt følgende Svar:

„Efterat Centralkomiteen havde stillet Resubstanset af den Sum, der var indkommen til de ved Stormfloden i 1872 Vandlidte, til Ministeriets Raadighed for at anvendes til Rettelse af Digebyrden for Beboerne paa Lolland og Falster, begjærede Ministeriet Forslag fra Dige-kommissionerne til bemeldte Beløbs Fordeling mellem Lolland og Falster. Da et saadant Forslag var indkommet, bestemte Ministeriet, at Fordelingen skulde ske saaledes, at de Skadelidte paa Falster erholdt ¹⁴/₂₉ af den samlede Sum, og de Skadelidte paa Lolland ¹⁵/₂₉. Centralkomiteens Gave udgjør — som meddelt i Skrivelse herfra af 14de November 1874 til det i Sessjonen 1874—75 nedsatte Finantsudvalg, ifr. Rigsdagstidenden, Tilleg B. Sp. 569—72 ff. — ialt c. 116,000 Kr., og Underskøttelsen vilde saaledes udgjøre for Falsters Vedkommende